

„Дорде е Стара-Планина
На турчанъ не се покланямъ“ - - -

Отъ по-долнитѣ му думи вече явно личи духа ма Злати и неговия революционенъ планъ :

Сега съмъ, браино намислялъ
Млади юнаци да сбера,
Та на планина да ида,
Читашки глави да сеча - - -

И дѣйствително, Злати отстоява на думитѣ си :

Събра Златю дружина
И на планина отиде :
Де види турци коли ги
Де види хазна зема я.

Въ сжщата тая пѣсень има и за края на самия Злати, даннитѣ по която съвпадатъ съ тия събрани вънъ отъ епоса. Така, пѣе се, че въ рѣшителния часъ Злати останалъ самъ срѣщу 500 души низами, сеймени и черни татари. Храбро се борилъ до момента, кагато се запалва барутя въ чантата му, и въпрѣки че билъ съ изгорено лице и очи,

Съ кървава пяна въ уста
Съ страшень ятаганъ въ ржка,
Златю сегмени сечеше - - -¹⁾

Че той е билъ въ близки връзки съ съврѣмненнитѣ си войводи отъ Сливенъ и Сливенско, а въ по-млади години ще е билъ въ нѣкой отъ тѣхнитѣ дружини, се види още и отъ пѣсеньта :

Млогу ти здрави, Дончу лю,
Уд *Злати*ж младж вживодж,
Уд Пеж Буиклижтж, —
Димитра Кжлжчлижтж.²⁾

За по-стари отъ *Злати Кокалчооулу* могатъ да се броятъ Сливенскитѣ войводи *братя Бунарджи Минчовци*, вѣроятно отъ срѣдата на XVIII-я вѣкъ. За тѣхъ се е пѣло, че сж „шетали“ цѣли петнадесетъ години по Стара Планина. Тѣ-

¹⁾ Сравни П. Хитовитѣ записки по пжтув. му изъ Ст. Планина, 1870 г.

²⁾ Искра, год. IV, стр. 546. И дѣйствително, долнитѣ двама войводи сж били почти връстници на Злати и то родомъ отъ близкитѣ на Сливенъ села. Тая пѣсень иди да потвърди, че Злати е излѣзалъ рано въ Балкана и на млади години е станалъ войвода.